

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobkyně: R. P., narozená dne X,
bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 2. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 2. 2. 2022, č. j. X a jemu předcházející rozhodnutí žalované ze dne 20. 10. 2021, č. j. X se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 134 Kč, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 20. 10. 2021, č. j. X žalovaná zamítla žádost žalobkyni o invalidní důchod. Na základě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary

totiž dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně činí 25 %. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, v nichž vylíčila svůj zdravotní stav, a to včetně vedlejších efektů v rovině psychické kondice a profesní seberealizace. Žalovaná námitky zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu XIII (Postižení svalové a kosterní soustavy), oddíl C (Postižení měkké tkáně), položku 3b (Fibromyalgie, lokální nález s celkovými příznaky, pokles výkonu při středním zatížení) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 15–25 %. Posudkový lékař zvolil na základě doložených lékařských zpráv vzhledem k charakteru zdravotního postižení horní hranici uvedeného rozmezí, tedy na celkových 25 %.
3. Proti rozhodnutí žalované žalobkyně brojila žalobou. V ní namítla, že její dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav omezuje její duševní a fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti. Je schopna soustavné výdělečné činnosti jen s podstatně menšími nároky na tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti, což má korelovat s dodanou lékařskou dokumentací i skutkovým stavem. Její zdravotní postižení, které je rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého stavu, nebylo zohledněno při posuzování posudkovým lékařem, nebyly podrobně prostudovány všechny doložené odborné nálezy, zhodnocen dosavadní vývoj. Kdyby tomu tak bylo, musel by dle zdravotní dokumentace posudkový lékař dospět k názoru, že žalobkynin zdravotní stav se zhoršuje. Žalobkynino dominantní onemocnění má takový vliv na její schopnosti využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, že měl lékař žalované správně zvýšit horní hranici poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně o deset pracovních bodů.
4. Žalovaná ve vyjádření odkázala především na závěry vlastního námitkového a posudkového řízení. Klíčový lékařský posudek ve věci podle žalované splnil požadavek úplnosti, správnosti a přesvědčivosti, přičemž se měl vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Závěrem vyjádření žalovaná navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o

69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)]

7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně poklesly o 35 %, a proto se v jejím případě jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobkyně shledala dominantním postižením, jak ho vymezuje kapitola XIII, oddíl C, položka 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. fybromialgický syndrom s pozitivním tender points i dotazníkem a s únavovým syndromem. Pro tuto diagnózu vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 15–25 %. Horní hranici posudková komise zvolila především s přihlédnutím k únavovému syndromu a chronifikaci potíží. Vzhledem k tomu, jak žalobkynin zdravotní stav limituje její schopnosti pokračovat v její předchozí výdělečné činnosti a uplatňovat svou kvalifikaci, navýšila posudková komise hodnotu poklesu o dalších deset procent podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity u žalobkyně posudková komise určila datum revmatologického vyšetření: 28. 6. 2021. Platnost stanovena trvale vzhledem k charakteru postižení.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobkyně není schopna fyzicky těžké práce spojené s manipulací těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze. Ani práce zvláště stresové a ve vynuceném tempu. Schopna práce lehké. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobkyně. Soud tedy posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Vůči složení posudkové komise účastníci řízení nic nenamítli.
12. Obsah posudku namítla žalovaná. Podle ní je posudek nadhodnocený. Podle názoru žalované dominantní onemocnění žalobkyni nebrání pokračovat v práci účetní. K navýšení poklesu nad 25 % tak podle žalované chyběl posudkově medicínský důvod. Na základě daného stanoviska žalovaná soudu navrhla vyžádat si srovnávací posudek.
13. Na toto stanovisko žalované reagovala žalobkyně s poukazem na rozsah svých pracovních

činností, mezi něž náleží též výkon úklidových služeb. Zmíněnou skutečnost žalobkyně doložila ve formě dodatku k pracovní smlouvě. Dále poukázala na negativní vliv, který stran stabilizace jejího zdravotního stavu obnáší práce spjatá se stresem, případně s vynucenou polohou či vynuceným tempem.

14. Reakci žalobkyně soud akceptoval, neboť s ní souhlasí jak doložený reálný rozsah jejích pracovních povinností, tak i odůvodnění posudku posudkovou komisí. Posudková komise zohlednila působení žalobkyně na pracovní pozici uklízečky a rovněž v případě žalobkyně shledala, a to důrazně, za negativní faktor stres, který se dotýká též nemanuálních profesí. Tudíž soud chápe navržené vyžádání si srovnávacího posudku ve věci coby nadbytečné.
15. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá 35 %, což podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně.
16. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobkyně není invalidní, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
17. Žalovaná bude v dalším řízení vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita prvního stupně žalobkyně vznikla ke dni 28. 6. 2021 a nadále trvá** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
18. Procesně úspěšná žalobkyně má vůči neúspěšné žalované právo na náhradu řízení (§ 60 odst. 1 věty první s. ř. s.). Žalovaná je proto povinna do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši 134 Kč za prokazatelně využití poštovní služby žalobkyní v průběhu soudního řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 18. srpna 2022

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně